

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 18 października 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniosła o zasądzenie od Z. M. (1) kwoty 127.920 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tytułem naprawienia szkody, którą spółka (...) poniosła z powodu niewykonania umowy przez Z. M. (1), oraz o zasądzenie od Z. M. (1) na rzecz spółki (...) kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że zawarła ze Z. M. (1) umowę o dzieło – remont generalny ładowarki typu Ł-34. Naprawa nie została wykonana prawidłowo, spółka (...) zgłaszała liczne usterki, wzywając pozwanego do napraw gwarancyjnych. Z. M. (1) początkowo wykonywał poprawki, ładowarka nadal jednak nie działała właściwie. 26 stycznia 2016 r. i 13 kwietnia 2016 r. doszło do sytuacji, w której niedziałający układ kierowniczy i hamulcowy zagroził życiu pracowników spółki (...). Pomimo tego, że pozwany nie kwestionował, iż naprawy nie zostały wykonane prawidłowo, nie przyjechał w celu dokonania zadeklarowanych działań. Wysokość szkody spółka (...) wyliczyła jako sumę wydatków poniesionych na wykonanie remontu, zapłaconych pozwanemu.

W odpowiedzi na pozew pozwany Z. M. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany wskazał, że w oparciu o trzy kolejno zawierane umowy wykonał naprawę ładowarki Ł-34. Zaprzeczył temu, iż miałby nie wykonać umowy właściwie, powołał się przy tym na protokolarny odbiór ładowarki. Opisał również czynności, jakich dokonał w okresie dwunastomiesięcznej gwarancji. Wskazał także, że uzyskał informację, iż w okresie gwarancji doszło do uszkodzenia zbiornika oleju hydraulicznego, co powódka naprawiła we własnym zakresie i zataiła. Pozwany uważa, że należycie wykonywał umowę, roszczenie powódki jest więc nieuzasadnione.

Odnośnie trudności dowodowych w niniejszej sprawie pozwany podniósł, że ewentualny dowód z opinii biegłego będzie nie tylko spóźniony (nie został bowiem powołany w pozwie), ale też niecelowy i nieprzydatny. Ostatnia awaria miała bowiem mieć miejsce w kwietniu 2016 r., a pozew został sporządzony 31 sierpnia 2017 r. i w tym czasie powód nie zabezpieczył materiału dowodowego, w oparciu o który możliwe byłoby – przy pomocy biegłego – ustalenie prawidłowości dokonanych napraw.

Kolejny zarzut pozwanego, podniesiony z ostrożności, wskazuje na to, że szkoda powódki nie może zostać wykazana poprzez proste zsumowanie zapłaconych pozwanemu za wykonanie remontu maszyny należności (razem z podatkiem VAT). Powódka nie wyjaśniła przy tym, jak obliczyła dochodzoną kwotę 127.920 zł, skoro za naprawy zapłaciła 152.520 zł. Pozwany uważa, że należności zapłacone na jego rzecz nie stanowią szkody powódki, gdyż obejmują koszt części, zużycia sprzętu i robocizny pozwanego.

Dodatkowo pozwany wskazał, że odpowiedział na wezwanie powódki oraz zaproponował ugodowe zakończenie sporu, jego propozycje ostatecznie pozostały jednak bez odpowiedzi ze strony powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zleciła Z. M. (1), prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą HS (...) w D., określone roboty naprawcze, dotyczące zespołów i elementów roboczych ładowarki Ł-34.

Umową z 4 maja 2015 r., zawartą w K., Z. M. (2) zobowiązał się do wykonania prac naprawczych zespołów i elementów roboczych ładowarki Ł-34 w postaci: naprawy silnika za kwotę 11.500 zł netto, naprawy mostów napędowych (2 szt.) – 16.800 zł, naprawy chłodnicy – 5.000 zł netto, naprawy wałów napędowych (4 szt.) – 4.300 zł netto oraz wymiany akumulatorów – 1.400 zł netto. Termin zakończenia prac ustalono na 4 lipca 2015 r., wynagrodzenie kosztorysowe na kwotę 39.000 zł netto.

Umową z 25 maja 2015 r. Z. M. (1) zobowiązał się do wykonania kolejnych napraw: naprawy układu roboczego-wymiany sworzni, tulei i zabezpieczeń – 12.000 zł netto, naprawy łyżki – 6.000 zł netto, naprawy skrzyni biegów SB-165 – 10.000 zł netto, naprawy przekładni (...) – 4.000 zł netto oraz układu kierowniczego – 4.000 zł netto. Termin zakończenia prac ustalono na 25 lipca 2015 r., a wynagrodzenie kosztorysowe kwotą na 39.000 zł netto.

Umową z 15 czerwca 2015 r. Z. M. (1) zobowiązał się do następujących napraw ładowarki: instalacji elektrycznej – 700 zł netto, nadwozia i kabiny operatora – 5000 zł netto, wymiany przewodów hydraulicznych – 4.000 zł netto, czyszczenia i malowania maszyny – 5.800 zł netto oraz naprawy układu hydraulicznego – siłowników pompy rozdzielacza i zaworów za 13.500 zł netto. Termin wykonania naprawy ustalono na 15 sierpnia 2015 r., a kosztorysowe wynagrodzenie na kwotę 29.000 zł netto.

Dowód : umowa z 04.05.2015r. – k. 15-16

umowa z 25.05.2015r. – k. 17-18

umowa z 15.06.2015r. – k. 19-20

3 lipca 2015 r. Z. M. (2) wystawił spółce (...) fakturę VAT nr (...) na kwotę 24.600 zł brutto tytułem części złomowych do ładowarki Ł-34 o wartości uzgodnionej 2 lipca 2015 r.

4 sierpnia 2015 r. Z. M. (1) wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 23.985 zł tytułem naprawy zespołów ładowarki (umowa o dzieło z 4 maja 2015 r.).

5 sierpnia 2015 r. Z. M. (1) wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 22.140 zł, tytułem: „naprawa zespołów (...) -34 – umowa o dzieło z 25 maja 2015 r.”.

18 sierpnia 2015 r. Z. M. (1) wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 23.985 zł tytułem naprawy zespołów ładowarki Ł-34 – umowa z 4 maja 2015 r.

18 sierpnia 2015 r. Z. M. (1) wystawił fakturę nr (...) na kwotę 22.140 zł tytułem naprawy zespołów (...) -34 – umowa z dnia 25 maja 2015 r.

4 września 2015 r. Z. M. (1) wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 35.670 zł tytułem naprawy zespołów (...) -34 w ramach umowy z 16 maja 2015 r.

Dowody : faktury VAT – k. 21-26

Wykonanie napraw strony potwierdziły protokołem zdawczo-odbiorczym z 4 września 2015 r., w którym odnotowano: „po naprawie głównej poddano zespoły próbie - sprawne techniczne”.

W protokole zdawczo-odbiorczym okres gwarancji określono na 12 miesięcy. Ustalono również warunki gwarancji: eksploatacja zgodna z instrukcją obsługi, terminowe wykonanie przeglądów, prowadzenie zapisów pracy i obsługi sprzętu w okresie gwarancji. Zaznaczono, że gwarancja nie obejmuje: szyb, elementów gumowych, żarówek, bezpieczników, węży ciśnieniowych, przewodów elastycznych, końcówek wtryskiwaczy, pasków klinowych, tapicerki, termostatów, wskaźników, piór wycieraczek, ogumienia, filtrów, czujników, przełączników, uszkodzeń mechanicznych/pęknięcia, urwania, zatarcia.

Dowód: protokół zdawczo-odbiorczy z 04.09.2015r. – k. 67

16 września 2015 r. Z. M. (1) wymienił przewód odprowadzający nadmiar paliwa z wtryskiwaczy, wymienił olej silnikowy i filtr oleju.

9 listopada 2015 r. Z. M. (1) wymienił uszczelniacz piasty koła przedniego.

Dowody : protokół wykonania naprawy/obsługi pogwarancyjnej z 16.09.2015r. – k. 68

protokół wykonania naprawy/obsługi pogwarancyjnej z 09.11.2015r. – k. 69

Spółka (...) drogą elektroniczną zgłaszała Z. M. (1) reklamacje, w ramach umów o wykonanie napraw ładowarki Ł-34, m.in. 27 listopada 2015 r.: wyskakujące biegi, wycieki oleju silnikowego, wycieki oleju hydraulicznego lub ze skrzyni biegów, nieszczelna uszczelka szyby kabiny, uszkodzony wskaźnik paliwa, szarpanie ładowarką przy skrętach, jakby coś było z układem kierowniczym.

30 listopada 2015 r. Z. M. (1) 30 listopada 2015 r. poprosił o wskazanie lokalizacji wycieku oleju silnikowego oraz oleju hydraulicznego oraz poinformował o tym, że wymianę oleju i przeglądy może wykonać odpłatnie.

4 grudnia 2015 r. spółka (...) zgłosiła: zalanie olejem miski olejowej i skrzyni biegów oraz wodę przedostającą się do wnętrza kabiny.

Dzień wcześniej, tj. 3 grudnia 2015 r., Z. M. (1) poinformował (...), że 30 listopada 2015 r. wysłał e-maila w celu zlokalizowania wycieków oraz z informacją o braku płatności za FV- (...).

8 grudnia 2015 r. protokolarnie potwierdzono usunięcie przecieków oleju w silniku, wymianę uszczelniaczy skrzyń biegów oraz wycieków oleju hydraulicznego, wymianę rozdzielacza skrętu, uzgodniono wykonanie naprawy szyby oraz wskaźnika paliwa – po uzgodnieniu terminu.

Dowody : e-mail spółki (...) z 27.11.2015r. – k. 33

e-mail Z. M. (1) z 30.11.2015r. – k. 70

korrespondencja e-mailowa stron z 03-04.12.2015r. – k. 36-39

protokół wykonania naprawy z 08.12.2015r. – k. 72

17 grudnia 2015 r. spółka (...) zgłosiła Z. M. (1): przecieki oleju przy turbinie, wydostawanie się spalin pomiędzy kolektorem a turbiną, niepompowanie powietrza przez sprężarkę, niewymienienie szyby czołowej uszkodzonej podczas wymiany uszczelki, nie działający wskaźnik paliwa, ciężko chodzący układ kierowniczy.

Protokołem z 23 grudnia 2015 r. potwierdzono wykonanie spawania przewodu metalowego smarowania turbiny, założenie uszczelki między turbiną i kolektorem wydechowym, dokręcenie śruby przewodu sprężarki powietrza, wymianę wskaźnika poziomu paliwa oraz wymianę rozdzielacza skrętu.

19 stycznia 2016 r. potwierdzono wymianę uszkodzonej szyby przedniej, usunięcie przecieków silnika przy płycie mocującej filtr olejowy oraz regulację hamulca postojowego. Odnotowano, że nie naprawiono zabezpieczenia sworznia górnego skrętu.

Dowody : e-mail spółki (...) z 17.12.2015r. – k. 34-35

protokół wykonania naprawy/obsługi pogwarancyjnej z 23.12.2015r. – k. 73

protokół wykonania naprawy/obsługi pogwarancyjnej z 19.01.2016r. – k. 74

18 stycznia 2016 r. zgłoszona przez spółkę (...) reklamacja obejmowała: wycieki na silniku, zerwanie zabezpieczenia sworznia przegubu górnego, niewymienioną szybę czołową ładowarki.

8 lutego 2016 r. Z. M. (1) dokonał usunięcia usterek poprzez: wymianę pompy hamulcowej mostu tylnego, wymianę sprzęgła napędu pompy wtryskowej, wymianę końcówki chłodnicy oleju w silniku uzupełnił płyn hamulcowy i

odpowietrzył układ hamulcowy oraz uzupełnił płyn chłodniczy. W protokole stwierdzono, że wszystkie podzespoły pracują prawidłowo.

Dowody : e-mail spółki (...) z 18.-01.2016r. – k. 31-32

protokół wykonania naprawy/obsługi pogwarancyjnej z 08.02.2016r. – k. 75

13 kwietnia 2016 r. spółka (...) zgłosiła Z. M. (1): ciekący płyn chłodniczy oraz grzanie się oleju za zmiennikiem.

Pismem z 14 kwietnia 2016 r. Z. M. (1) poinformował (...), w związku ze zgłoszeniem reklamacyjnym z 13 kwietnia 2016 r., że udokumentowane zgłoszenie otrzymał e-mailem o godzinie 14.10, a o awarii układu hamulcowego dowiedział się drogą telefoniczną. Po zadeklarowaniu przyjazdu serwisu 15 kwietnia 2016 r., wiceprezes zarządu spółki (...) poinformował telefonicznie, żeby serwisu nie przysyłać, bo „on kieruje sprawę do sądu”.

Z. M. (1) pismem z 14 kwietnia 2016 r. wezwał więc spółkę do wskazania, czy odmawia przyjęcia serwisu, czy też udostępni reklamowane urządzenie oraz w jakim terminie.

Pismo zostało wysłane pocztą i doręczone 15 kwietnia 2016 r.

Dowody: e-mail spółki (...) z 13.04.2016r. – k. 28-30

pismo Z. M. (1) z 14.04.2016r. z potwierdzeniem odbioru – k. 76-77

Pismem z 21 kwietnia 2016 r. spółka (...) – w odpowiedzi na pismo wzywające do udostępnienia ładowarki Ł-34 do kolejnej naprawy – wyjaśniła, że dokonywane przez Z. M. (1) naprawy nie przyniosły spodziewanych rezultatów. Wskazała, że w ostatnich dniach z powodu awarii układów hamulcowych oraz skrzyni biegów ładowarka w sposób niekontrolowany zjechała z najazdu zasobnika kruszyw, stwarzając zagrożenie dla pracowników. Wezwała w związku z tym Z. M. (1) do zwrotu kwot poniesionych na nieskuteczne naprawy w łącznej kwocie 152.520 zł, na którą składa się suma wydatków objętych umowami zawartymi przez strony, a objętych fakturami VAT: (...), (...), (...), (...), (...), (...), w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

W odpowiedzi - w piśmie z 16 maja 2016 r. - Z. M. (1) odmówił zadośćuczynienia roszczeniom spółki (...). Zakwestionował przy tym, aby przyczyną rzekomego zjechania ładowarki z najazdu zasobnika kruszyw były niewłaściwie wykonane naprawy.

Pismo z 16 maja 2016 r. zostało wysłane pocztą.

Dowody : pismo spółki (...) z 21.04.2016r. – k. 40

pismo Z. M. (1) z 16.05.2016r. z dowodem nadania – k. 78-80

1 czerwca 2016 r. spółka (...) – w odpowiedzi na pismo z 16 maja 2016 r. – wskazała, że przebieg zdarzenia w sposób oczywisty wskazuje na uszkodzenie układu hamulcowego, że wykonana przez Z. M. (1) naprawa była nieskuteczna, a praca na ładowarce niemożliwa. Równocześnie, w celu pozasądowego rozwiązania sporu, zaprosiła Z. M. (1) na spotkanie 16 czerwca 2016 r..

E-mailem z 16 czerwca 2016 r. pełnomocnik Z. M. (1) przesłał pełnomocnikowi spółki (...) pismo, w którym jako przyczyny pojawiających się usterek wskazał nieprawidłową eksploatację maszyny, a nadto zwrócił uwagę, że spółka (...) zataiła przed nim wcześniejsze uszkodzenie zbiornika oleju hydraulicznego ładowarki. Poprosił o przedstawienie propozycji ugodowych na piśmie.

Ponownie, w dniu 18 czerwca 2016 r., spółka (...) poinformowała pełnomocnika Z. M. (1), że rozmowy o polubownym rozwiązaniu sporu podejmie jedynie podczas spotkania, wyznaczonego na 12 lipca 2016 r. Powyższe uzasadniła lekceważącym podejściem Z. M. (1) do telefonicznie zgłaszanych awarii.

Z. M. (1), w odpowiedzi na powyższe, pismem z 15 lipca 2016 r. zwrócił się o przesłanie propozycji ugodowych w formie pisemnej.

Pismem z 29 lipca 2016 r. Z. M. (1) – w odpowiedzi na pismo z 18 lipca 2016 r. dotyczące ugodowego zakończenia sporu – zwrócił się o sprecyzowanie proponowanego zakresu naprawy ładowarki oraz zadeklarował przedłużenie gwarancji o jeden miesiąc. Odmówił przy tym pokrycia kosztów sprzętu zastępczego wskazując, że zjechanie ładowarki w sposób niekontrolowany mogło nastąpić z powodu nieprawidłowej jej eksploatacji.

W piśmie z 30 sierpnia 2016 r. spółka (...) wyraziła gotowość odstąpienia od żądania zwrotu kosztów przestoju pod warunkiem, że techniczne szczegóły naprawy zostaną ustalone w ciągu 14 dni od otrzymania pisma, przystąpienie do naprawy nastąpi w terminie 7 dni od dnia ustalenia technicznych szczegółów naprawy, a gwarancja zostanie wydłużona o okres, w którym ładowarka nie pracowała z uwagi na awarie zgłaszane przez spółkę.

Ponownie Z. M. (1) zwrócił się do spółki (...) o sprecyzowanie oczekiwanego zakresu naprawy ładowarki pismem z 16 września 2016 r. Równocześnie ponownie zadeklarował – w przypadku ugodowego zakończenia sporu – przedłużenie gwarancji o 1 miesiąc.

Dowody : pismo spółki (...) z 01.06.2016r. – k. 41

e-mail pełnomocnika Z. M. (1) z pismem z 16.06.2016r. – k. 81-82

pismo spółki (...) z 18.06.2016r. – k. 42

pismo pełnomocnika Z. M. (1) z 15.07.2016r. – k. 45

pismo pełnomocnika Z. M. (1) z 29.07.2016r. – k. 84-85

pismo spółki (...) z 30.08.2016r. – k. 43

pismo pełnomocnika Z. M. (1) z 16.09.2016r. – k. 47

Sąd zważył, co następuje:

Powódka domaga się zapłaty odszkodowania w oparciu o art. 471 k.c. W świetle przytoczonych przez powódkę okoliczności faktycznych powództwo jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powód dochodzący odszkodowania w oparciu o cytowany przepis winien udowodnić, że w jego majątku powstała szkoda, że szkoda ta jest spowodowana niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy zawartej z pozwanym, a także iż występuje związek przyczynowy między niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy, a powstaniem szkody. Z kolei pozwany może bronić się wskazując, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy spowodowane zostało niezawinionymi przez niego okolicznościami.

Powódka w pozwie złożonym w niniejszej sprawie sformułowała roszczenie o zapłatę kwoty 127.920 zł tytułem „naprawienia szkody, którą powódka poniosła przez to, że pozwany, wbrew ciążącemu na nim zobowiązaniu, nie wykonał właściwie umowy o wykonanie remontu generalnego ładowarki Ł-34” [por. pozew, k. 6]. Z okoliczności faktycznych sprawy wynika, że strony istotnie zawarły umowę o wykonanie remontu generalnego, podpisując kolejno (trzykrotnie) umowy o dzieło (art. 627 k.c.), w ramach których pozwany (jako przyjmujący zamówienie) zobowiązał się do wykonania określonych napraw ładowarki.

Podstawą prawną roszczenia powódki jest więc art. 471 k.c. w zw. z art. 627 k.c.

Co więcej w pozwie wyjaśniono precyzyjnie, że: „powódka wylicza szkodę w ten sposób, że sumuje wydatki poniesione na wykonanie remontu zapłacone pozwanemu” [por. pozew, k. 6]. W odpowiedzi na pozew pozwany wskazał m.in., że powódka nie wyjaśnia w pozwie w jaki sposób wyliczyła szkodę na kwotę 127.920 zł, skoro łącznie zapłaciła za naprawę 152.520 zł [pkt 3 w odpowiedzi na pozew]. Ten zarzut pozwanego nie polega jednak na prawdzie, ponieważ wynagrodzenie za naprawę ładowarki, jakie faktycznie zapłaciła powódka i za które pozwany wystawił załączone do pozwu faktury VAT, wynosi dokładnie 127.920 zł brutto (z podatkiem VAT). Kwota 152.520 zł stanowi natomiast sumę należności z faktur wystawionych tytułem wynagrodzenia za naprawę ładowarki oraz należności z faktury wystawionej za części złomowe do ładowarki Ł-34, za które to pozwany wystawił fakturę na kwotę 24.600 zł brutto. Z twierdzeń pozwu wynika, że kwota z faktury za części złomowe nie została przez powódkę zaliczona do odszkodowania objętego żądaniem pozwu.

Tym samym żądanie powódki zostało jednoznacznie określone: jest to roszczenie odszkodowawcze za nienależyte wykonanie umowy o dzieło (umowa o remont ładowarki), znajdujące podstawę prawną w art. 471 k.c. w zw. z art. 627 k.c., którego wysokość wyliczono jako sumę należności z faktur VAT wystawionych przez pozwanego tytułem wynagrodzenia za naprawę ładowarki.

Tak określone roszczenie jest nieuzasadnione. Powódka nie wykazała już pierwszej ze wskazanych na wstępie przesłanek z art. 471 k.c., jakim jest niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania.

Umowa o remont ładowarki została bowiem należyście wykonana, o czym świadczy zapis protokołu zdawczo-odbiorczego z 4 września 2015 r.: „po naprawie głównej poddano zespoły próbie - sprawne techniczne”.

Co więcej z przytoczonych przez powódkę okoliczności faktycznych nie wynika, ażeby dochodzona przez nią kwota w ogóle mogła być uznana za szkodę. Jest to bowiem kwota zapłacona tytułem wynagrodzenia za wykonanie umowy, a więc kwota stanowiąca świadczenie pieniężne pozwanego, wynikające z łączącej strony umowy o dzieło.

Należy przy tym zauważyć, że inne są podstawy faktyczne roszczenia odszkodowawczego, a inne roszczenia o zwrot świadczenia pieniężnego, zapłaconego za wykonanie zobowiązania (na te ostatnie strona powodowa w niniejszym procesie się nie powołuje).

Powódka domaga się zapłaty odszkodowania.

Regulacje kodeksu cywilnego dotyczące odpowiedzialności odszkodowawczej wprowadzają zasadę, że naprawienie szkody obejmuje straty, jakie poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 2 k.c.). Naprawienie szkody polega, według wyboru poszkodowanego, albo na przywróceniu do stanu poprzedniego, albo na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej. Suma pieniężna z kolei winna odpowiadać wartości uszczerbku majątkowego, jaki doznany został przez poszkodowanego. Ani art. 361 § 2 k.c., ani żaden inny przepis kodeksu cywilnego nie zawiera legalnej definicji szkody. W orzecznictwie i nauce szkodę definiuje się jako "uszczerbek w prawnie chronionych dobrach majątkowych wyrażający się w różnicy pomiędzy stanem tych dóbr, jaki istniał i jaki następnie mógłby, w ramach normalnej kolei rzeczy się wytworzyć, a stanem, jaki powstał na skutek zdarzenia wywołującego zmianę, polegającą na uszczupleniu aktywów lub zwiększeniu pasywów" [por. np. wyr. SN z 11.2.2003 r., I CKN 6/01].

Wysokość szkody powódki, a więc uszczerbek w jej majątku wywołany ewentualnym niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem umowy o remont ładowarki przez pozwanego, nie wyraża się kwotą zapłaconego na rzecz pozwanego wynagrodzenia z tytułu umowy o dzieło. Kwotę tą powódka zapłaciłaby także wówczas, gdyby umowa została wykonana należyście. Dlatego uzasadniony okazał się zarzut pozwanego podniesiony w odpowiedzi na pozew, gdzie pozwany wskazuje, że szkoda powódki nie może wyrażać się zsumowaniem należności zapłaconych pozwanemu za wykonanie remontu maszyny (pkt 3 odpowiedzi na pozew).

Tym samym powódka nie wykazała ani tego, że umowa o remont ładowarki została przez pozwanego niewykonana bądź nienależyście wykonana (o czym świadczy zacytowany wyżej zapis protokołu zdawczo-odbiorczego), nie wykazała

też wysokości ewentualnej szkody. Co więcej powódka nie przytoczyła nawet takich okoliczności faktycznych, które mogłyby być podstawą do ustalenia wysokości ewentualnej szkody. Za szkodę powódki należy bowiem uznać uszczerbek w jej majątku, wyrażający się różnicą między wartością ładowarki należycie naprawionej, a wartością ładowarki w takim stanie, w jakim została ona faktycznie zwrócona po naprawie przez pozwanego. Do wartości szkody poniesionej przez powódkę można również zaliczyć koszty przestoju, o jakich jest mowa w przedprocesowej korespondencji stron. Powódka nie powołała jednak dowodów zmierzających do wykazania tak rozumianej szkody, nie przytoczyła nawet okoliczności faktycznych, mogących być podstawą do jej ustalenia.

Na podkreślenie zasługuje również w tym miejscu utrwalony w orzecznictwie pogląd, iż dla uznania, że z danym ustalonym faktem strona wiąże określone skutki nie jest wystarczające to, że naprowadziła dowód, na podstawie którego fakt ten ustalono, lecz również strona musi co do tego faktu podnieść określone twierdzenia [por. wyrok SN z 11.12.2008 r. w sprawie II CSK 364/08, wyrok SN z 19.03.2008 r. w sprawie III CSK 17/08, wyrok SA w Szczecinie z 25.03.2015 r. w sprawie I ACa 863/14].

Sąd był zatem związany podstawą faktyczną żądania powódki w ten sposób, iż mógł orzec o obowiązku naprawienia przez pozwanego tylko takiej szkody, która wynikała z faktów nie tylko ustalonych, ale nadto takich, z którymi to faktami powódka wiązała obowiązek odszkodowawczy pozwanego. Powódka zaś - jak wynika z twierdzeń pozwu - nie wiązała odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego ani z utratą wartości ładowarki, spowodowaną ewentualną nienależycie wykonaną naprawą, ani z uszczerbkiem w swoim majątku, spowodowanym przez przestój ładowarki.

Powyższe uzasadnia oddalenie powództwa w całości.

Dodatkowo wskazać trzeba, że z przytoczonych przez powódkę okoliczności faktycznych, a także z dowodów powołanych przez obie strony wynika, iż poza umową o remont ładowarki strony zawarły umowę gwarancji, o czym świadczy treść protokołu zdawczo-odbiorczego z 4 września 2015 r.

Wyjaśnienia wymaga, że gwarancja jakości stanowi drugi – obok rękojmi za wady – reżim odpowiedzialności za niewłaściwą jakość rzeczy. W orzecznictwie i doktrynie przeważa pogląd, że gwarancja jest stosunkiem umownym. Jak wskazano w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 22 maja 2015 r. (I ACa 325/15), umowny charakter gwarancji polega na tym, że "gwarant proponuje określone warunki gwarancji związane ze zbywaną rzeczą, a jej nabywca wyraża na nie zgodę w sposób wyraźny lub dorozumiany. Może być ona udzielona w samej umowie sprzedaży, rodząc po stronie nabywcy rzeczy uprawnienia z niej wynikające niezależnie od tego, czy został mu wręczony dokument gwarancyjny". Tak też uważa znacząca część doktryny.

W orzecznictwie prezentowany jest przy tym pogląd, że w przypadku gwarancji jakości udzielonej na przedmiot umowy o roboty budowlane (co należy również odnieść do umowy o dzieło) odpowiednie zastosowanie per analogiam znajdują przepisy o gwarancji jakości przy sprzedaży [por. wyrok SN z 22 kwietnia 1986 r., sygn. I CR 16/86, wyrok SA we Wrocławiu z 20 grudnia 2012 r., sygn. I ACa 1319].

W okolicznościach faktycznych rozpoznawanej sprawy powódka mogłaby więc domagać się naprawienia szkody spowodowanej nienależytym wykonaniem umowy gwarancji, a podstawą prawną powództwa byłoby wówczas odpowiednio stosowany art. 577 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c.

Powódka nie domagała się jednak naprawienia szkody związanej z nienależytym wykonaniem umowy gwarancji, co wprost wynika z uzasadnienia pozwu, gdzie powódka powołuje się wyłącznie na niewykonanie bądź nienależyte wykonanie umowy o dzieło.

Dla wyczerpania rozważań należy jednak dodać, że z materiału dowodowego zebranego w sprawie nie wynika również szkoda związana z niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem umowy gwarancji. Korespondencja przedprocesowa stron wskazuje na to, że świadczenie pozwanego z umowy gwarancji miało polegać na usuwaniu ewentualnych wad ładowarki, związanych z wadliwym wykonaniem naprawy, które ujawniłyby się w dwunastomiesięcznym okresie gwarancji. Takiego świadczenia domagała się powódka w pismach przedprocesowych.

W przypadku niewykonania bądź nienależytego wykonania umowy gwarancji przez pozwanego (nienależytego usuwania wad wykonanej naprawy), po stronie powódki - na podstawie art. 471 k.c. - powstałoby roszczenie odszkodowawcze, a ewentualna szkoda wyrażałaby się uszczerbkiem w majątku powódki, który stanowiłby różnicę pomiędzy stanem jej dóbr, jaki istniał i jaki mógłby w ramach normalnej kolei rzeczy się wytworzyć, a stanem jaki rzeczywiście powstał, na skutek zdarzenia polegającego na niewykonaniu bądź nienależytym wykonaniu umowy gwarancji. Powódka nie udowodniła wysokości tak rozumianej szkody ani nawet nie przytoczyła okoliczności faktycznych, pozwalających na jej ustalenie. W tym miejscu należy odwołać się do rozważań poczynionych wyżej na tle umowy o dzieło i do przedstawionych tam wniosków, które na tle umowy gwarancji przedstawiają się analogicznie, stąd nie ma potrzeby ich ponownego przytaczania.

Mając na uwadze powyższe, abstrahując od tego, że powódka nie dochodziła naprawienia odszkodowania związanego z niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem umowy gwarancji, wskazać trzeba, że również takie roszczenie na tle okoliczności faktycznych tej sprawy pozostaje nieudowodnione.

Stan faktyczny sprawy ustalony został w oparciu o dowody z dokumentów oraz innych środków dowodowych, podlegających ocenie zgodnie z art. 308 k.p.c. Prawdziwość dokumentów złożonych w sprawie, a także autentyczność złożonych na nich podpisów, nie była przez strony negowana, zostały więc one ocenione jako wiarygodne. Nie była również negowana jako dowód złożona przez strony korespondencja elektroniczna, co pozwoliło na dokonanie ustaleń faktycznych również w oparciu o ten środek dowodowy.

Pominięty został dowód z przesłuchania świadków, jak również dowód z opinii biegłego, powołany przez pełnomocnika powódki na ostatniej rozprawie. Nie było potrzeby przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadków, skoro powódka nie przytoczyła okoliczności faktycznych pozwalających na poczynienie ustaleń zmierzających do ustalenia wysokości ewentualnej szkody, błędnie utożsamiając roszczenie odszkodowawcze z roszczeniem o zwrot zapłaconego wynagrodzenia (świadkowie zostali powołani wyłącznie na okoliczności dotyczące niewykonania bądź nienależytego wykonania umowy o dzieło oraz istnienia wad ładowarki, nie powołano natomiast dowodów w celu wykazania, jaki jest uszczerbek w majątku powódki, wywołany tym niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem umowy). Z tego samego powodu pominięto dowód z opinii biegłego sądowego. Wniosek o przeprowadzenie tego dowodu w ogóle nie zmierzał do wykazania wysokości szkody, był to bowiem dowód wyłącznie na okoliczność tego, że niesprawność ładowarki wynikała z działań czy też zaniechań pozwanego (a więc nie dowód w celu wykazania wysokości szkody, ale dowód w celu wykazania ewentualnego niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego). Twierdzeń i dowodów dla wykazania wysokości szkody (czy to z umowy o dzieło, czy też umowy gwarancji), jak już podkreślano, powódka w ogóle nie powołała. Co więcej dowód z opinii biegłego był spóźniony w świetle art. 207 § 6 k.p.c., a nadto zasadnie pozwany ponosi, że byłby nieprzydatny, ostatnia awaria, na którą powołuje się powódka miała bowiem miejsce w kwietniu 2016 r., powódka nie zadbała zaś o zabezpieczenie dowodu, na przykład przez przeprowadzenie w trybie zabezpieczenia dowodu z oględzin ładowarki połączonego z dowodem z opinii biegłego sądowego, który utrwaliłby stan ładowarki z kwietnia 2016 r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c., zasądzając od powódki (w całości przegrywającej sprawę) na rzecz pozwanego kwotę 5417 zł, w tym: koszty zastępstwa procesowego 5400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł. Koszty zastępstwa procesowego ustalone zostały na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.